

sygehusene, der var et krav om, at 50 pct. af de lægestuderende skulle være i normal arbejdstid, og man ville ikke ændre 11-timers-reglen eller dispensere fra den.

Endelig vil jeg gerne have bekræftet, om ikke det var vilkårene, og om ikke man var enige om, at så kunne det ikke lade sig gøre, og at det ikke var et ønske fra Amdsrådsforeningens side.

(Kort bemærkning).

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg kan ikke være mere enig. Det var præcis det, vi sad og fik lagt på bordet. Det var den fælles nødvendighed, som regeringen og den daværende Amdsrådsforening så. Jeg har ingen bebrejdelser, og jeg tager ikke hr. Per Kaalund til indtægt for noget, jeg vil bare godt indkalde ham som vidne på, at det var præcis de problemer, han her har nævnt, som vi sad med dengang.

(Kort bemærkning).

Per Kaalund (S):

Så kan jeg vel også få bekræftet, at selv om Amdsrådsforeningen selvfølgelig følte sig rimelig indflydelsesrig med hensyn til mange af tingene i den daværende sundhedspolitik op gennem 1980'erne og 1990'erne for den sags skyld, så ændrer det vel ikke noget ved det faktiske forhold, at hvis regeringen ville have ændret på disse ting, havde den daværende regering med den daværende undervisningsminister også en lovgivningsmulighed i Folketinget for at ændre tingenes tilstand.

(Kort bemærkning).

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg vil svare ved at citere min daværende arbejdsgiver, Poul Schlüter, som ville have sagt: Vist, vist.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så tror jeg, jeg kan sige tak til undervisningsministeren. Og så har jeg noteret, at hr. Laustsen ønsker anden runde som ordfører for forslagsstillerne. Det står i hvert fald her på mit papir.

Kl. 12.40

Bjarne Laustsen (S):

Vi har jo så hørt i dag, at vi har fået udvidet det parlamentariske arbejde: Folketingssalen er omdannet til en retssal, hvor man kan indkalde vidner, der tilfældigvis er nede at læse en avis eller drikke en kop kaffe. Det synes jeg var en fin de-

bat – og også en historisk redegørelse om, at vi alle sammen spiller forskellige roller i det her samfund, men at man ikke kan smygge sig udenom.

I starten hørte vi Venstres ordfører, hr. Torsten Schack Pedersen, sige, at man havde gjort det, der skulle gøres. Det, der skulle gøres, var at tale med regionerne og kommunerne om de her problemer, og så havde regeringen ellers ikke mere ansvar der; der var ikke mere at foretage sig der. Jeg synes faktisk ikke, der er noget, der er mere forkert, for en regering har til hver en tid ansvaret for at sørge for, at de unge mennesker, der bliver født i vores land, får en uddannelse.

Der er vi heldigvis enige om målsætningen. Vi har igennem årene haft en vældig diskussion om skolepraktik. Jeg vil gerne sige til ministeren: Hvis det var sådan, at vi ikke havde kreeret skolepraktikordningen, hvad ville der så ikke have været af mangel i byggesektoren i dag? Alle, der fik en skolepraktik – fordi vi ville det – er i arbejde i dag.

Derfor har enhver regering jo pligt til at sørge for, at folk bliver uddannet og får den bedst mulige uddannelse, også en, der kan bygges oven på – sådan som vi har været inde på det i dag med hensyn til SOSU-assistenten osv. – så de har mulighed for at komme videre. Og det er noget, vi har pligt til hele vejen rundt. Jeg synes simpelt hen, at regeringen smygger sig udenom ved ikke at påtage sig det uddannelsesansvar.

Jeg er helt enig i, at både private og offentlige arbejdsgivere også skal påtage sig et uddannelsesansvar, men man er altså en myndighed, når man er en regering, og hvis man synes, det går for langsomt derude, så synes jeg, man skulle sende signaler om det. Det gør man på alle mulige andre områder; ja, tænk engang, man har endda fået alle amterne nedlagt, man har lavet om på kommunerne osv. og vredet armen om på dem med økonomiske aftaler og ting og sager, men når det drejer sig om spørgsmålet om at få uddannet nok personale, er man mere tilbøjelig til sådan at slappe lidt af.

Jeg synes også, der er grund til at minde om, at selv om undervisningsministeren fortsat ser rimelig ung ud – det tror jeg slet ikke jeg må kommentere – så ligger den historiske redegørelse, vi fik, nogle år tilbage, og vi ved, at det tager mange år at uddanne folk, så derfor er der jo grund til at kigge på det her.

Med hensyn til hvis skyld det er, synes jeg også, at skatteministeren har sagt det meget klart: Når man har siddet med regeringsmagten i 5 år,